

Begäran om förhandsavgörande framställd av Okresný súd Bratislava I (Slovakien) den 29 december 2020 – brottmål mot AM

(Mål C-710/20)

(2021/C 88/20)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Okresný súd Bratislava I

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

Krajská prokurátúra v Bratislave, AM

Tolkningsfrågor

- 1) Är en bestämmelse i en nationell lag, som direkt och utan avgörande av en nationell domstol upphäver ett beslut av en nationell domstol att avbryta det straffrättsliga förfarandet, vilket enligt nationell rätt är ett slutgiltigt beslut som medför frigivning och på grundval av vilket det straffrättsliga förfarandet slutgiltigt har avbrutits till följd av den amnesti som beviljats i enlighet med en nationell lag, förenlig med rätten till en opartisk domstol, vilken garanteras i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och med rätten att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott, vilken garanteras i artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i artikel 82 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt? **För det fall denna fråga besvaras nekande. Är den nationella domstolen bunden av den sådan bestämmelse i nationell lag?**
- 2) Är en bestämmelse i nationell lagstiftning, enligt vilken författningsdomstolens kontroll av det beslut om upphävande av en amnesti eller ett individuellt beslut om nåd, som Národná rada Slovenskej republiky (Republiken Slovakiens riksdag) antagit med stöd av artikel 86 i) i Republiken Slovakiens grundlag, begränsas till att enbart utgöra en bedömning av huruvida nämnda beslut är förenligt med Republiken Slovakiens grundlag, utan att beakta de tvingande rättsakter som Europeiska unionen har antagit, däribland Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och Fördraget om Europeiska unionen, förenlig med lojalitetsprincipen i den mening som avses i artikel 4.3 i Fördraget om Europeiska unionen, i artikel 267 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i artikel 82 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, med rätten till en opartisk domstol, som garanteras i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och med rätten att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott, vilken garanteras i artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna? **För det fall denna fråga besvaras nekande. Är den nationella domstolen bunden av ett sådant avgörande från den nationella författningsdomstolen?**

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den 31 december 2020 – TanQuid Polska Sp. z o. o. mot Generální ředitelství cel

(Mål C-711/20)

(2021/C 88/21)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i det nationella målet

Klagande: TanQuid Polska Sp. z o. o.

Motpart: Generální ředitelství cel

Tolkningsfrågor

1. Ska punktskattepliktiga varor anses flyttas under ett förfarande för punktskatteuppskov i den mening som avses i artikel 4 c i rådets direktiv 92/12/EEG⁽¹⁾ när ett tullkontor i en medlemsstat har samtyckt till flyttning av varor inom ramen för ett förfarande för punktskatteuppskov från ett skatteupplag till en registrerad näringsidkare med säte i en annan medlemsstat, även om villkoren för flyttning av varorna inom ramen för förfarandet för punktskatteuppskov objektivt sett inte har uppfyllts på grund av att det senare har fastställts att den registrerade näringsidkaren inte hade kännedom om flyttningen av varorna med anledning av en tredje parts bedrägeri?
2. Utgör ställande av en säkerhet i den mening som avses i artikel 15.3 i rådets direktiv 92/12/EEG, som ställts för ett annat ändamål än flyttning av varor inom ramen för ett förfarande för skatteuppskov mellan ett skatteupplag och en registrerad näringsidkare som har säte i en annan medlemsstat, hinder för att en verklig överföring av varor under ett uppskovsförfarande inleds, när ställandet av säkerheten angavs i de handlingar som åtföljde vid flyttningen av varorna under förfarandet för punktskatteuppskov till en näringsidkare som är registrerad samt bekräftades av tullmyndigheten i medlemsstaten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EUT L 76, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Cottbus (Tyskland) den 24 december 2020 – RO, företräd enligt lag, mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-720/20)

(2021/C 88/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Cottbus

Parter i det nationella målet

Klagande: RO, företräd enligt lag

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland, företräd genom Bundesministerium des Innern (Federala inrikesministeriet, Tyskland), som i sin tur företräds av Präsident des Bundesamtes für Migration und Flüchtlinge (ordföranden för den federala myndigheten för migration och flyktingar, Tyskland)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 20.3 i förordning (EU) nr 604/2013⁽¹⁾, med hänsyn dels till den unionsrättsligt förankrade önskan om att undvika sekundära förflyttningar, dels till den allmänna principen om familjesammanhållning i nämnda förordning, tillämpas analogt i en situation där ett underårigt barn och dess föräldrar samtliga ansöker om internationellt skydd i samma medlemsstat, men föräldrarna redan har beviljats internationellt skydd i en annan medlemsstat, medan barnet föddes i den medlemsstat där det ansökte om internationellt skydd?
- 2) Om fråga 1 ska besvaras jakande, ska då det underåriga barnets asylansökan inte prövas, i enlighet med förordning (EU) nr 604/2013, och ett beslut om överföring fattas med stöd av artikel 26 i nämnda förordning, med hänvisning till att ansvaret för prövningen av det underåriga barnets ansökan om internationellt skydd åvilar den medlemsstat i vilken föräldrarna har beviljats internationellt skydd?
- 3) Om fråga 2 ska besvaras jakande, ska då artikel 20.3 i förordning (EU) nr 604/2013 även tillämpas analogt med hänsyn till att det i andra meningen i den artikeln förklaras att ett nytt förfarande för övertagande inte behöver inledas avseende ett barn som fötts senare, trots att det då finns en risk för att den mottagande medlemsstaten kommer att sakna kännedom om någon eventuell nödvändighet att motta det underåriga barnet, eller för att den mottagande medlemsstaten, enligt sin administrativa praxis, vägrar att tillämpa artikel 20.3 i förordning (EU) nr 604/2013 analogt och det därmed uppstår en risk för att det underåriga barnet blir en "flykting på väg" [utelämnas]?